

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Hradci Králové rozhodl samosoudkyní JUDr. Ivonou Šubrtovou ve věci

žalobce: **F. B.**

proti

žalované: **Policie ČR, Krajské ředitelství policie Královéhradeckého kraje**
Odbor cizinecké policie, Oddělení pobytové kontroly, pátrání a eskort
se sídlem Hradec Králové, Věkoše 416

o žalobě proti rozhodnutí žalované ze dne 14. září 2022, č. j. KRPH-84221-60/ČJ-2022-050022-SV, o zajištění cizince za účelem správního vyhoštění,

takto:

- I. Žaloba se zamítá.
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

I. Předmět řízení

1. Včasnou žalobou se žalobce domáhal přezkoumání správnosti a zákonnosti shora označeného rozhodnutí žalované, kterým bylo rozhodnuto o jeho zajištění za účelem správního vyhoštění dle § 124 odst. 1 písm. b) zákona č. 326/1999 Sb., o pobytu cizinců na území České republiky a o změně některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o pobytu cizinců“).

2. Doba zajištění žalobce byla podle § 125 odst. 1 zákona o pobytu cizinců stanovena do 18. 11. 2022. Důvodem pro zajištění je existence nebezpečí, že by žalobce mohl mařit či ztěžovat výkon rozhodnutí o správním vyhoštění, a to zejména tím, že vyjádřil úmysl území neopustit, resp. takový úmysl je patrný z jeho jednání.

II. Napadené rozhodnutí

3. V rámci odůvodnění napadeného rozhodnutí žalovaná předně zrekapitulovala okolnosti případu. Konkrétně uvedla, že dne 4. 8. 2022 byla na bývalém hraničním přechodu Rozvadov hlídkou policie provedena pobytová kontrola posádky nákladního vozidla s tureckými registračními značkami. V rámci kontroly bylo zjištěno, že v nákladu vozidla v úkrytu cestovalo 27 osob, mezi kterými se nacházel žalobce. K výzvě prokázání totožnosti nepředložil žádný cestovní doklad ani povolení k pobytu na území České republiky. Předložil pouze identifikační kartu x, č. xx, personalizovanou na jméno F. B.. V důsledku toho vzniklo podezření, že žalobce neoprávněně vstoupil a pobýval na území České republiky, pročež byl dne 4. 8. 2022 zajištěn a eskortován na příslušné pracoviště k provedení dalšího šetření. V této souvislosti bylo lustrací v informačních systémech Policie ČR zjištěno, že žalobce skutečně nedisponuje žádným oprávněním k pobytu na území České republiky. Proto s ním bylo zahájeno řízení o správním vyhoštění podle ust. § 119 odst. 1 písm. b) bod 3, 4 a 6 zákona o pobytu cizinců.
4. Při výslechu konaném dne 5. 8. 2022 žalobce uvedl, že trvale žije v Turecku v domě se svými rodiči a s rodinou svého bratra a má tři roky základní školy. V Turecku provozoval obchod, ale měl problémy s mafií, která ho dokonce postřelila do nohy. Před dvěma lety se rozhodl opustit Turecko a za cíl si vybral Německo. Z Istanbulu odcestoval dne 26. 7. 2022 kamionem, který ho měl za 8 000 Euro dopravit do Německa. Za celou cestu řidič zastavoval jen na nutné přestávky, nemá tušení, které státy cestou projeli. Z kamionu vystoupil až v České republice, kde byl kontrolován policií. Myslel si, že už je v Německu. Zdravotně je v pořádku, má pouze diabetes, se kterým se léčí. O azyl miní požádat až v Německu a po propuštění chce odcestovat za kamarády do Kolína nad Rýnem.
5. Dne 5. 8. 2022 bylo pod č. j. KRPB-84221-26/ČJ-2022-050022-SV vydáno rozhodnutí o správním vyhoštění žalobce z území členských států Evropské unie dle § 119 odst. 1 písm. b) bod 3, 4 a 6 zákona o pobytu cizinců, se stanovenou dobou, po kterou nelze cizinci umožnit vstup na území členských států Evropské unie v délce 2 roky. Týž den bylo pod č. j. KRPB-84221-28/ČJ-2022-050022-SV vydáno rozhodnutí o zajištění žalobce dle § 124 odstavec 1 písm. b) zákona o pobytu cizinců, které nabylo právní moci dne 5. 8. 2022 (dále jen „*první rozhodnutí o zajištění*“, toto rozhodnutí není předmětem tohoto řízení).
6. Dne 22. 8. 2022 žalobce v souladu s § 3a odst. 1 písm. a) bod 4 zákona č. 325/1999 Sb., o azylu, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „*zákon o azylu*“) požádal o mezinárodní ochranu.
7. Dne 24. 8. 2022 vydalo Ministerstvo vnitra České republiky rozhodnutí o zajištění žalobce dle § 46a odst. 1 písm. e) zákona o azylu (č. j. OAM-198/LE-BE01-BE02-PS-2022). Rozhodnutí nabylo právní moci dne 26. 8. 2022. V návaznosti na rozhodnutí Ministerstva vnitra bylo zajištění na základě prvního rozhodnutí o zajištění ukončeno ke dni 26. 8. 2022.

8. Dne 31. 8. 2022 vzal žalobce žádost o udělení mezinárodní ochrany zpět. Dne 1. 9. 2022 vydalo Ministerstvo vnitra České republiky rozhodnutí, kterým bylo správní řízení o udělení mezinárodní ochrany zastaveno (č. j. OAM-198/LE-BE01-BE02-2022), rozhodnutí nabylo právní moci dne 2. 9. 2022. Proti tomuto rozhodnutí mohl žalobce podat žalobu ve lhůtě do 19. 9. 2022, avšak neučinil tak. Proto zajištění ze strany Ministerstva vnitra dle § 43a odst. 1 písm. e) zákona o azylu bylo ukončeno.
9. Dne 14. 9. 2022 žalovaná vydala napadené rozhodnutí, které bylo předáno žalobci za přítomnosti tlumočníka dne 19. 9. 2022.
10. Žalovaná odůvodnila zajištění žalobce obavou, že by mohl mařit či ztěžovat výkon rozhodnutí o správním vyhoštění, a to zejména tím, že během pohovoru vyjádřil úmysl území členských států EU neopustit.
11. K době zajištění žalovaná uvedla, že je nejprve nutno ověřit totožnost žalobce prostřednictvím zastupitelského úřadu Turecka. Tento proces v obdobných případech občanů Turecka trvá minimálně dva měsíce. Žalovaná dále přihlédla k době nutné pro zabezpečení přepravních dokladů. Ředitelství služby cizinecké policie (dále jen „ŘSCP“) obstarává letenku nebo vyjednává průvoz cizince přes jiné státy EU a zajišťuje policejní eskortu přes dotčené státy. Stanovila proto zajištění v délce do 18. 11. 2022 a vyjádřila předpoklad, že tuto dobu bude pravděpodobně nutné ještě prodloužit.

III. Obsah žaloby

12. Napadené rozhodnutí je dle žalobce nezákonné, neboť žalovaná porušila ustanovení § 124 odst. 3 zákona o pobytu cizinců ve spojení s čl. 5 odst. 1 písm. f) Úmluvy o ochraně lidských práv a základních svobod (dále jen „Úmluva“) a ustanovení § 68 odst. 3 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „správní řád“).
13. Namítl, že žalovaná stanovení doby zajištění odůvodnila mimo jiné tím, že turecká strana nemíní činit kroky k ověření totožnosti žalobce a další úkony směřující k přípravě vyhoštění do doby, než bude pravomocně rozhodnuto o odvolání žalobce proti rozhodnutí o správním vyhoštění. Toto odůvodnění žalobce označil za paušalizující a obecné tvrzení, které nelze v konkrétním případě ověřit. Podle žalobce pouhá skutečnost, že bylo podáno odvolání proti rozhodnutí o správním vyhoštění, není důvod pro prodloužování zajištění žalobce. Dle žalobce bylo s ohledem na judikatorní závěry správních soudů třeba, aby žalovaná stanovila konkrétní kroky při realizaci vyhoštění s konkrétním časovým odhadem, aby bylo možné posoudit přiměřenost doby trvání zajištění, což se nestalo. Z důvodu absence náležitého odůvodnění proto považuje napadené rozhodnutí za nezákonné.
14. Navrhl zrušení napadeného rozhodnutí a vrácení věci žalované k dalšímu řízení.

IV. Vyjádření žalované k žalobě

15. Žalovaná ve vyjádření k žalobě nejprve ve shodě s obsahem odůvodnění napadeného rozhodnutí popsala jednotlivé úkony orgánů Policie ČR poté, co byl žalobce dne 4. 8. 2022 v ranních hodinách kontrolován.
16. Dále upozornila na to, že v případě napadeného rozhodnutí se nejedná o prodloužení zajištění, ale o nové rozhodnutí o zajištění dle § 124 odst. 1 písm. b) zákona o pobytu cizinců. Prvotní zajištění žalobce, o kterém bylo rozhodnuto prvním rozhodnutím o

zajištění, bylo ukončeno poté, co byl žalobce zajištěn dle § 46a odst. 1 písm. e) zákona o azylu (č. j. OAM-198/LE-BE01-BE02-PS-2022).

17. K odůvodnění přiměřenosti doby trvání zajištění žalovaná ocitovala tu pasáž z napadeného rozhodnutí, v níž odůvodnila dobu zajištění. Zdůraznila, že vycházela zejména z toho, že turecká strana poskytne součinnost, až nabyde právní moci rozhodnutí o odvolání žalobce proti rozhodnutí o správním vyhoštění. Dále vycházela ze sdělení ŘSCP, že turecká strana se k převzetí svých občanů staví kladně. Zdůvodnění lhůty zajištění považuje za dostatečné.
18. Na rozdíl od žalobce se domnívá, že z doložené chronologie vedeného správního řízení jednoznačně vyplývá, že účelu sledovaného zajištěním cizince, kterým je realizace správního vyhoštění z členských zemí Evropské unie bude dosaženo, neboť dne 29. 9. 2022 byla tureckým zastupitelským úřadem potvrzena totožnost žalobce, byl mu vystaven náhradní cestovní doklad a aktuálně je dohadován termín předání.
19. Uvedla, že zvláštní opatření (§ 123b zákona o pobytu cizinců) by se zcela mýjela účinkem, a proto k jejich uplatnění tentokrát nepřistoupila. Žalobce nebyl nikdy schopen či ochoten splnit povinnosti plynoucí ze zvláštního opatření za účelem vycestování. Správní orgán není oprávněn rozhodovat o zvláštních opatřeních, která účastník není schopen či ochoten plnit. Současně v daném případě existovala odůvodněná obava, že by uložením zvláštního opatření byl ohrožen výkon jeho správního vyhoštění. Proto žalovaná tentokrát rozhodla, že uložení zvláštního opatření by bylo neúčinné. Žalovaná při svém rozhodování vycházela z konkrétního jednání žalobce a posoudila jeho věc v souladu se zásadou individualizace. Chování žalobce dostatečným způsobem prokazuje důvodnou obavu, že se sám dobrovolně nepodrobí rozhodnutí orgánu státní moci, přičemž současně existuje důvodná obava, že se před správním orgánem bude na území skrývat, respektive bude chtít neoprávněně vycestovat do Německa a tím mařit a ztěžovat ukončené řízení o správním vyhoštění. Z těchto důvodů žalovaná přistoupila na místo uložení mírnějších prostředků ve formě zvláštních opatření přímo k zajištění žalobce.
20. Žalovaná proto navrhla zamítnutí žaloby.

V. Posouzení věci krajským soudem

21. Krajský soud přezkoumal napadené rozhodnutí podle části třetí, hlavy první a druhé, dílu prvního zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, v platném znění (dále jen „s. ř. s.“). Rozsah jeho přezkumu byl vymezen žalobními body (§ 75 odst. 2 s. ř. s.). Učinil tak bez nařízení jednání, neboť žalobce ani žalovaná nařízení jednání nepožadovali a soud neshledal jednání jako nezbytné. Dospěl přitom k následujícím skutkovým zjištěním a právním závěrům.
22. Skutkové závěry jsou popsány v části II. tohoto rozsudku, proto na ně soud na tomto místě odkazuje.
23. Žaloba je přípustná. Podala ji oprávněná osoba (§ 65 odst. 1 s. ř. s.) v zákonné lhůtě (§ 172 odst. 1 zákona o pobytu cizinců).
24. Dle čl. 5 odst. 1 písm. f) Úmluvy má každý právo na svobodu a osobní bezpečnost. Nikdo nesmí být zbaven svobody kromě případu zákonného zatčení nebo jiné zbavení svobody osoby, aby se zabránilo jejímu nepovolenému vstupu na území nebo osoby,

proti níž probíhá řízení o vyhoštění nebo vydání, pokud se tak stane v souladu s řízením stanoveným zákonem.

25. Dle § 124 odst. 1 písm. b) zákona o pobytu cizinců je policie oprávněna zajistit cizince staršího 15 let, jemuž bylo doručeno oznámení o zahájení řízení o správním vyhoštění anebo o jehož správním vyhoštění již bylo pravomocně rozhodnuto nebo mu byl uložen jiným členským státem Evropské unie zákaz vstupu platný pro území členských států Evropské unie a nepostačuje uložení zvláštního opatření za účelem vycestování, pokud je nebezpečí, že by cizinec mohl mařit nebo ztěžovat výkon rozhodnutí o správním vyhoštění, zejména tím, že v řízení uvedl nepravdivé údaje o totožnosti, místě pobytu, odmítl tyto údaje uvést anebo vyjádřil úmysl území neopustit nebo pokud je takový úmysl zjevný z jeho jednání.
26. Dle § 124 odst. 3 zákona o pobytu cizinců policie v rozhodnutí o zajištění stanoví dobu trvání zajištění s přihlédnutím k předpokládané složitosti přípravy výkonu správního vyhoštění. Při stanovení doby trvání zajištění je policie povinna zohlednit případy nezletilých cizinců bez doprovodu a rodin či jiných osob s dětmi. Je-li to nezbytné k pokračování přípravy výkonu správního vyhoštění, je policie oprávněna dobu trvání zajištění prodloužit, a to i opakovaně. V řízení o prodloužení doby trvání zajištění cizince za účelem správního vyhoštění je vydání rozhodnutí prvním úkonem v řízení. Odvolání, obnova řízení ani přezkumné řízení nejsou přípustné.
27. Dle § 125 odst. 1 zákona o pobytu cizinců doba zajištění nesmí překročit 180 dnů a počítá se od okamžiku omezení osobní svobody. V případě cizince mladšího 18 let nebo rodiny s nezletilými dětmi nesmí doba zajištění překročit 90 dnů.
28. Žaloba brojí proti „rozhodnutí žalované, kterým bylo rozhodnuto o prodloužení zajištění žalobce ve smyslu § 124 odst. 3 zákona o pobytu cizinců“. Krajský soud proto uvádí na pravou míru, že napadené rozhodnutí není rozhodnutím o prodloužení doby trvání zajištění, ale novým rozhodnutím o zajištění dle § 124 odst. 1 písm. b) zákona o pobytu cizinců. Tato nepřesnost na straně žalobce nijak nebrání soudu, aby napadené rozhodnutí přezkoumal v souladu s uplatněnými žalobními námitkami.
29. Žalobce předně napadanému rozhodnutí vytýkal absenci odhadu délky dílčích kroků nutných při realizaci vyhoštění.
30. K otázce přiměřenosti a odůvodnění doby zajištění cizince krajský soud nejprve uvádí, že dle rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 19. 10. 2011, č. j. 1 As 93/2011-79, „vedlejší ustanovení výroku rozhodnutí o zajištění cizince za účelem jeho vyhoštění, jímž se stanoví doba trvání zajištění, musí být řádně odůvodněno ve smyslu § 68 odst. 3 správního řádu, aby bylo možné přezkoumat, zda správní orgán nezneužil správní uvážení či nepřekročil jeho meze. Hlavním kritériem pro stanovení doby trvání zajištění je předpokládaná složitost přípravy výkonu správního vyhoštění, proto musí být v odůvodnění rozhodnutí o zajištění uveden výčet předpokládaných úkonů potřebných k realizaci vyhoštění s uvedením odhadu jejich časové náročnosti.“ Soud pak musí mít možnost přezkoumat, zda stanovení konkrétní doby trvání omezení svobody odpovídá individuálním okolnostem případu a zda nebylo svévolné. Současně platí, že čím delší je stanovená délka zajištění, tím intenzivnější je omezení základního práva na osobní svobodu a tím pečlivější musí být i zdůvodnění doby zajištění (srov. rozsudek Krajského soudu v Brně ze dne 22. 8. 2022, č. j. 34 A 41/2022-20).

31. V odůvodnění přezkoumávaného rozhodnutí na straně 9 žalovaná podrobně popsala, jaké úkony je třeba vykonat za účelem realizace vyhoštění žalobce. Pravdou ovšem je, že ani přibližný časový odhad trvání jednotlivých fází procesu vyhoštění neuvedla. V souvislosti s tím toliko konstatovala, že věc konzultovala s ŘSCP, kterým jí bylo sděleno, že vzhledem k absenci cestovního dokladu žalobce a složitosti přípravy realizace správního vyhoštění není možné odhadnout dobu potřebnou k provedení jednotlivých úkonů, ale dle praxe v obdobných případech vyhoštění občanů Turecka je nutné počítat s dobou delší než 2 měsíce, neboť žalobce je účastníkem běžícího řízení o odvolání proti rozhodnutí o správním vyhoštění. Dále žalovaná přihlédla k tomu, že turecká strana se k převzetí svých vyhoštěných občanů staví kladně a vyhoštění se daří realizovat. Proto stanovila dobu zajištění žalobce do 18. 11. 2022, tj. dalších 60 dní od doručení napadeného rozhodnutí žalobci. Takové odůvodnění je sice hraniční, ale za konkrétních okolností této věci ho nelze označit za nepřezkoumatelné či nezákonné (nepřiměřené). Jde totiž zároveň o dobu zajištění, která následuje obecně žádoucí praxi, aby žalovaná zajišťovala cizince spíše na kratší dobu.
32. Vždy je totiž třeba přihlížet ke specifickým okolnostem každého jednotlivého případu. Pro žalovanou může být v některých případech obtížné odhadnout, jak dlouho budou trvat jednotlivé úkony směřující k vyhoštění cizince. Šlo by proti smyslu odůvodnění, pokud by žalovaná bezpodmínečně musela v rozhodnutí o zajištění učinit určitý časový odhad, který by ale vůbec neodpovídal skutečnosti. Shora uvedenému požadavku by tak sice formálně dostála, ale po stránce faktické by pro zajištěného taková informace žádný význam neměla.
33. Proto v mnoha případech nebude možné trvat na uvedení konkrétní doby potřebné pro provedení každého konkrétního úkonu, zvláště za situace, kdy je realizace některých kroků závislá na součinnosti příslušných orgánů země, do níž má být cizinec vyhoštěn. Obecně tedy postačí, pokud je v rozhodnutí logicky shrnuto, jaké konkrétní úkony bude třeba za účelem realizace vyhoštění učinit a jak dlouho by tyto úkony měly dle zkušeností žalované trvat (srov. např. rozsudky Nejvyššího správního soudu ze dne 28. 5. 2021, č. j. 6 Azs 18/2021-29, či ze dne 29. 3. 2019, č. j. 4 Azs 5/2019-25).
34. Pokud tedy není možné specifikovat ani kvalifikovaně odhadnout dobu potřebnou pro realizaci dílčích kroků při procesu vyhoštění, je nutné trvat na tom, že v takových případech je namíste z opatrnosti stanovit kratší dobu zajištění. Tím se jednak umožní zajištěnému realizovat soudní přezkum v kratších intervalech, a jednak to soudu umožní ověřit, zda žalovaná během této doby v řízení postupuje s náležitou pečlivostí, aktivně, svědomitě, a bez zbytečných průtahů, či zda zajištění cizince směřuje k jeho primárnímu cíli (viz rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 13. 8. 2020, č. j. 1 Azs 143/2020-48, bod 24).
35. V posuzované věci žalovaná stanovila dobu zajištění v souladu s odhadem na základě informací od ŘSCP (2 měsíce), současně s přihlédnutím k dalším okolnostem tuto dobu nepřesáhla a dodala, že dobu zajištění bude pravděpodobně nutné ještě prodloužit. To dle soudu svědčí spíše o opatrném přístupu žalované, kterým nebyla překročena hranice přiměřenosti. Stanovení doby trvání omezení svobody totiž v tomto případě odpovídá individuálním okolnostem případu žalobce a nelze z něho dovodit, že by žalovaná v tomto směru postupovala svévolně.

36. Odůvodnění napadeného rozhodnutí je v souladu i s rozsudkem Krajského soudu v Brně ze dne 4. 5. 2021, č. j. 41 A 12/2021-44, který uvedl, že „*požadavek na specifikaci budoucích kroků, které mají vést k dosažení účelu zajištění, jakož i jejich časové vymezení ve vztahu k době trvání zajištění, nelze vykládat tak, že by absence časového odhadu provedení každého ze specifikovaných úkonů žalované při stanovení délky zajištění automaticky vedla k nepřezkoumatelnosti rozhodnutí pro nedostatek důvodů.*“
37. K tomu krajský soud uvádí, že jednou z podmínek zákonnosti zajištění je otázka reálného předpokladu vyhoštění. Každé zajištění cizince totiž musí sledovat konkrétní účel, v tomto případě uskutečnění správního vyhoštění žalobce. Zajištění nemůže obstát, pokud tento účel nebude reálně možné naplnit ve stanovené době trvání zajištění. Předpokládané úkony k realizaci správního vyhoštění žalovaná popsala v odůvodnění ve vztahu k stanovení doby zajištění (viz výše), které žalobce nezpochybnil. Z ničeho nelze dovodit ani pochybnosti ohledně očekávané součinnosti turecké strany při krocích vedoucích k realizaci vyhoštění. Pro případ, že by bylo nutné zajištění žalobce prodloužit, je v tomto případě právě s ohledem na relativně krátkou dobu zajištění dán průchod právu žalobce na pravidelný periodický přezkum zajištění soudem.
38. Odůvodnění napadeného rozhodnutí dle názoru soudu vyhovělo požadavkům § 68 odst. 3 správního řádu, neboť jsou z něho zřejmé důvody výroku rozhodnutí, obsahuje výčet podkladů pro jeho vydání a rovněž úvahu žalovaného při jejich hodnocení. Ostatně žalobce ani neuvedl, v čem konkrétně namítané pochybení spatřuje. Soud dospěl k závěru, že žalovaná rozhodla o zajištění žalobce v souladu s ustanovením § 124 odst. 1 písm. b) zákona o pobytu cizinců, nedošlo tedy ani k porušení článku 5 odst. 1 písm. f) Úmluvy.
39. Krajský soud tak neshledal žádnou ze žalobních námitek důvodnou, proto nezbylo, než žalobu jako nedůvodnou dle § 78 odst. 7 s. ř. s. zamítnout (výrok I.).

VI. Náklady řízení

40. Výrok II. tohoto rozsudku o náhradě nákladů řízení se opírá o ustanovení § 60 s. ř. s. Ve věci byla úspěšná žalovaná, a měla by proto nárok na náhradu nákladů řízení (§ 60 odst. 1 s. ř. s.). Ta však přiznání nákladů řízení nenárokovala a z obsahu soudního spisu krajský soud nezjistil, že by jí nějaké náklady řízení nad rámec její úřední činnosti vznikly.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Hradec Králové 26. října 2022

JUDr. Ivona Šubrtová v. r.
samosoudkyně